

MÉS SOBRE VERFULL

Manuel COLL TABERNER

El Sr. Ramon Amigó ens mostra en el BISO número 103, de desembre de 2006, la seva investigació sobre l'antic topònim Verfull. Ens explica que aquest topònim donava nom a una partida de Reus que durant un temps fou disputada per la parròquia de Constantí. I que existeix un document relacionat amb el monestir de Santes Creus on es diu que hi va haver un militar o senyor feudal anomenat Guillem de Verfull, i que la castlania de Verfull fou confirmada pels seus fills l'any 1239.

També ens mostra les formes recollides en els documents antics: “majoritàriament Verfull, però també Verful, Verfujil, Ver Full, Vallfull i Berfull”. Segons la recerca del Sr. Ramon Amigó, el doctor Joan Coromines no es va preocupar gaire per la interpretació d'aquest topònim reusenc, possiblement per ser només un nom de partida i no un nom de població. Per aquest motiu el Sr. Ramon Amigó acudeix a l'onomàstica francesa per consultar els orígens de Verfull; així, en el *Dictionnaire étymologique des noms de lieux en France* de Dauzat i Rostaing, hi troba un Verfeil i un Verfeuil que semblen els parents occitans del Verfull reusenc. Aquests noms francesos estan documentats en les formes més antigues com Verful i Viridifolio. En aquest diccionari francès es dona una etimologia llatina de Verful: “Lat. *Viridis*, «vert», *folium*, «feuille», «bois»”. El Sr. Amigó dedueix de tot això que el Verful occità i el Verfull reusenc tenen un mateix origen, i que Verfull és un topònim viatger.

Estic ben d'acord amb tot el treball de recerca que el Sr. Amigó ha portat a terme, i amb la seua conclusió que el nom de Verfull procedeix de més al nord de les Corberes.

Dubto, però, de l'explicació etimològica expressada en el *Dictionnaire étymologique des noms de lieux en France*, de Dauzat i Rostaing. Segons aquest diccionari, Verful tindria una procedència etimològica llatina, fiant-se de la forma de construcció llatina Viridifolio; que a mi em sembla una còmoda interpretació llatinista de l'original Verful.

Això m'ho han fet pensar un parell de les formes recollides en els documents medievals del Verfull reusenc que ens ha mostrat el Sr. Amigó: “Els documents ortografien majoritàriament Verfull, però també Verful, Verfujil, Vert Full, Vall Full i Berfull”. Les formes Vert Full i Berfull m'han fet recordar el nom germànic *Berht* ‘il·lustre, brillant, famós’, que segons el *Diccionari de noms de persona* de J. M. Albaigès, és la base dels noms Bert i Berta, i d'altres compostos com Albert i Bertran. En el mateix diccionari de J. M. Albaigès podem trobar-hi un nom germànic que comença per Ful: Fulbert, de *Full-berht* ‘tot brillant’ o bé *Folk-berht* ‘el qui brilla entre el poble’. Seguint doncs, aquestes mostres de noms germànics crec que podem intuir que el nom Verfull és d'origen germànic i no pas d'origen llatí.